

Kjære menighet! Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far, og Herren Jesus Kristus!

Dette hellige evangelium står skrevet i Matteus kapittel 3, versene 13-17.

<sup>13</sup> Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. <sup>14</sup> Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?» <sup>15</sup> Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje. <sup>16</sup> Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. <sup>17</sup> Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Hellige Far, hellige oss i sannheten, ditt ord er sannhet!

I dag er vi samlet til en spesiell dag – det er ordinasjon. Jeg skal nå holde min første preken som ordinert prest. Da er det kanskje dårlig taktikk å begynne med å snakke mye om seg selv, for en preken skal jo ikke først og fremst handle om predikanten. Likevel er det jo min ordinasjon som samler oss her i dag. Og det er en god del ting som knytter denne bibelteksten som vi møter i dag til den ordinasjonshandlingen vi nå nettopp har gått gjennom. I løpet av denne prekenen ønsker jeg å peke på noen av disse.

Først vil jeg være litt personlig. Dette er en stor dag for meg. Jeg har nå gått fem og et halvt år på teologistudiet og forberedt meg til denne tjenesten. Så er det ikke selvsagt bare man kan mye om bibelen at man er egnet for prestedtjenesten. Da blir det ekstra stort når man får pretekallet og får anledning til å bruke kunnskapen i tjeneste for kirken. Så takk for tilliten. Jeg fikk jo kallet som menighetsprest i Østfold for litt over ett år siden, og som ungdomsprest for litt under et år siden. Da var det ekstra sterkt for meg å stå der fremme og høre deres samlede røst lyde et rungende ja og bekrefte det kallet! Jeg vil takke dere for at dere har lovet å be for meg. For når jeg nå går inn

i kristent lederskap, vil jeg være ekstra utsatt for angrep fra Fienden. Han vet at om han skal knekke en kirke, må han gå etter lederne. Så be masse!

Dette ser vi i evangeliet om Jesus også. Hans dåp markerer starten på hans offentlige virke. Vi vet ikke noe om hva Jesus gjorde før det, men han må ha forberedt seg på den tjenesten han visste han var sendt for. Kanskje brukte han 5 år på å studere Skriftene, eller var snekkerarbeidet hans den beste forberedelsen? Som jeg fikk høre deres røst som bekreftelse på kallet, fikk Jesus høre en røst fra himmelen som bekreftet hvem han er. Han er Guds Sønn. Han er den evige Gud som steg ned til jorden for å frelse menneskene. Det er hans kall. Og også Jesus ble angrepet av Djevelen – spesielt rett etter hans dåp. Han blir ledet av Ånden ut i ødemarken for å bli fristet av Djevelen. Her blir den røsten som lød fra himmelen brukt mot ham: «Er du Guds sønn ...» begynner fristeren med. Her må jeg være ekstra på vakt: Min posisjon kan bli brukt mot meg: «Er du prest, så fortjener du dette som premie,» kan en stemme begynne å si. Be om at jeg ikke må falle i fristelse! Nå taler jeg også til mine prestekollegaer og noen av medstudentene mine som jeg ser her. Men her kan vi alle lære noe. Djevelen kan bruke kallet som Gud har gitt oss til å friste oss til å misbruke det og gå langt over grensene for egen vinning. Som prest er det min jobb å be for dere, kjære menighet. Så la oss be for hverandre slik som Jesus også ber for oss.

Ordinasjonen i dag har flere likheter med bibelteksten om Jesu dåp. La oss nå bruke sansene litt og så på noen likheter i symbolikken vi bruker. En tydelig og veldig synlig del av ordinasjonshandlinga, var da jeg fikk på for første gang denne her, stolaen. Dette er jo et litt underlig plagg, men vi er kanskje blitt vant til å se prester gå i det nå for tida. Den henger nå rundt nakken min som et symbol på håndkledet som Jesus brukte til å vaske føttene til disiplene sine på Skjærtorsdag. Det skal minne oss alle på at presten først og fremst er en tjener for menigheten. Og i dag kan kanskje dette håndkledet minne oss ekstra om dåpen – det lille håndkledet vi bruker til å tørke det lille håret på hodet til babyen. På stolaen har jeg også noen symboler, og her ser vi duen. Dette symbolet er direkte knyttet til den teksten vi hørte da Den hellige ånd viste seg som en due. Den røde fargen minner om ild, og er også et symbol for Den hellige ånd (han viste seg jo som ildtunger på pinsedag). Den hellige ånd er det

som utrunder oss til tjeneste, og derfor bruker vi denne fargen i dag på min ordinasjon. Og de minner om hvordan Den hellige ånd også var sentral for Jesus i hans tjeneste.

Så ser dere også at jeg har på meg en hvit kjole. Det er rett og slett symbolikk hentet fra dåpen. I dåpen får vi en hvit kappe som skal synliggjøre for oss at vi blir vasket rene for synd. I dåpen får vi full tilgivelse og del i frelsen. Og når Johannes evangelisten får se inn i himmelen i Bibelens siste bok, ser han en stor skare av alle folk og nasjoner som er kledd i hvitt. Det hvite symboliserer renhet og fullkommenhet, og i himmelen skal vi virkelig erfare det. Men hvorfor går da presten kledd i hvitt? Er presten perfekt? Nei, jeg er ikke perfekt, og jeg kommer til å gjøre mange feil i min tjeneste. Den hvite drakta minner nettopp om at jeg ikke er fullkommen. Jeg er egentlig ikke verdig til å tre frem for den evige Gud i det hele tatt. Men den hvite kjolen minner om at det er Gud som tilgir synden og som inviterer oss inn til det aller helligste. Presten går kledd i hvitt for å minne om at det er Guds tjeneste han står i, ikke sin egen. Men den hvite kjolen minner også deg som kommer på gudstjeneste om din egen dåpskjole. I dåpen har Gud gitt deg barnekår i hans rike, og Gud selv har gjort deg verdig til å komme inn i hans herlighet!

Hva er så sammenhengen med Jesu dåp og din dåp? For Jesus blir jo døpt i dagens fortelling han også. Johannes døperen vil hindre ham. Han hadde fått oppgaven å rydde vei for Messias, for Frelseren. Og den oppgava tok han på alvor. Han holdt til i ødemarken og holdt overbevisende taler om folks syndighet. Så døypte han med en dåp til syndenes omvendelse, så mye at han fikk tilnavnet «døperen». Mange kom til han og bekjente syndene sine og ble døpt av ham for å få tilgivelse og kunne starte på nytt.

Da er det plutselig en dag Jesus også stiller seg i køen. Og da blir Johannes veldig forvirret. For helt fra Johannes var inni magen, har Den hellige ånd lært ham at det er Jesus han skal rydde veien for. Jesus er han som skulle komme. Johannes vet at det ikke er noe å anklage Jesus for – han er uten synd. Så hvorfor i all verden stiller Jesus seg i køen blant alle syndere som trenger tilgivelse?

Derfor er det Johannes prøver å hindre Jesus. Det er Johannes som trenger tilgivelse fra Jesus, så hvorfor kommer Jesus til Johannes? Men Jesus insisterer på at dette er nødvendig for å oppfylle all rettferdighet. Jesus hadde kommet i rett kø. Men med hans dåp skjer det noe underlig som ikke skjer med de andre.

Når Jesus stiger opp av vannet åpner himmelen seg. Den hellige ånd viser seg som en due over Jesus, og Gud Fader sier: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.» Johannes får bekreftet det han trodde om Jesus – han er den som skal komme. For det sier Skriftene lenge før Jesus kom til jorden, at Messias skulle kalles Guds Sønn.

Det andre underlige som skjer og som er annerledes med Jesu dåp, det er at han går helt ren og syndfri ned i vannet. Men når han så stiger opp igjen, tar han på seg den synden som alle andre hadde vasket av seg. Så mye at Johannes døperen i Johannes-evangeliet sier: «Se der, Guds lam, som bærer bort verdens synder.» Når Jesus stiger opp av vannet er han verdens største synder, for han bærer hele verdens synd på sine skuldre. Det er hans tjeneste. Det er det han ordineres til. Han kom til jorden for å ta på seg dine synder og bære det bort. Han bærer det bort til Golgata. Til korset. Til døden. Der blir de overvunnet. Så når Jesus står opp fra de døde, er han seierrik. Da er synden utslettet. Tilgivelsen er kjøpt.

Slik fullførte Jesus den tjenesten han var satt til. Jesus ble ordinert til å være verdens frelser. På korset ropte han: Det er fullbrakt. Nå kan han innby til sitt hellige rike alle mennesker, samme hvor uverdige en skulle føle seg. For når jeg står her fremme i presteclær, ser jeg kanskje mer verdig ut enn andre. Men det er jeg ikke. For det er Jesus som verdig, og han gir sin rettferdighet til oss. Derfor ble døpt, for å oppfylle all rettferdighet og gi sin egen til deg. Han ønsker å gi deg sin renhet, sine presteclær – vil du bekjenne din synd og ta imot?

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var, er og være skal, én sann Gud, velsignet i evighet. Amen.